

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2015. szeptember 20.
(vasárnap)

Horváth Géza

ASA MEGÚJULÁSA

Énekek: 89,1; 688,1-5; 688,6-7; 463

Lekció: 2Krónika 15,1-12

Alapige: 1Királyok 15,11

És Asa azt cselekedte, ami kedves volt az Úr szemei előtt, mint Dávid, az ő atyja.

Imádkozzunk!

Édesatyánk, jó volt énekelni az előbb irgalmadról, hogy a te irgalmadat örökké magasztalhatjuk. Megvalljuk, hogy még jobb élni ebből az irgalomból, ismerni ezt az irgalmat.

Köszönjük, hogy ez az irgalom bűnösök felé hajolt Jézus Krisztusban, a mi Urunkban, aki azért jött, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett.

Köszönjük, ha már úgy emlékezhetünk életünk elmúlt, elfolyt idejére, hogy voltam szegény, balga, bűnbe veszett, Isten kegyelmétől oly távol esett, és mégis valljuk, énekeljük, hogy reánk lelt az ingyen kegyelem, amely újjászült, megtisztított, megbátorított.

Köszönjük, Jézus Krisztus, a te jelenlétedet, hogy abban lehetünk itt a gyülekezet közösségében, hogy itt vagy a középén. Előtted szeretnénk hódolni, megvallani, hogy érdemtelenek vagyunk minden ajándékodra, minden jóra, melyet elkészítettél, és mégis elkérni, imádkozni mindazért, amit a jövőben akarsz nekünk adni.

Most arra kérünk, formálj bennünket gyülekezetté, adj alázatot a szívünkbe. Adj csendességet mindabból, amiből jöttünk, ahogyan jöttünk, és kérünk, beszélj velünk az ígén keresztül.

Hallgass meg minket, Édesatyánk, a mi megfeszített és feltámadott Megváltónkért.

Ámen.

Igehirdetés

Bibliaolvasó kalauzunk szerint a Királyok könyvét olvassuk, és elérkezünk egy olyan királyhoz, akit Asának hívtak. Az ő egész életét a Szentírás ebben a 11. versben így foglalja össze: azt cselekedte egész életében, ami kedves volt az Úr szemei előtt, mint Dávid, az ő atyja.

A lekciónban azonban az igét a Krónikák második könyvéből, a 15. fejezetéből hallottuk. Azért érdemes a kettőt együtt olvasni, mert amíg a Királyok könyve igen röviden tudósít Asa életéről, lelkeségéről, addig a Krónikák második könyve sokkal bővebben foglalkozik vele.

A 11. versben tehát arról van szó, hogy Asa azt cselekedte, ami kedves volt az Úr szemei előtt, mint Dávid, az ő atyja.

Két dolgot hadd emeljek ki ebből: az egyik, hogy bennünket, hitbeli állapotunkat, és egész életünket Isten értékeli, Ő alkot véleményt és mond ítéletet rólunk; a másik, amit érdemes kiemelni a Szentírásból, az, hogy az Újszövetség igéje alapján mi is igyekezzünk méltón élni az Úrhoz és járni az Ő tetszésére. Nem azt mondja róla a Szentírás, hogy kiváló politikus volt, mert egy királytól ez elvárható, nem azt mondja róla a Szentírás, hogy kiváló közigazdász volt, kiváló menedzser volt — mert ez is elvárható volt egy királytól abban az időben is —, hanem azt mondja róla a Szentírás: azt cselekedte, ami kedves volt az Úr szemei előtt.

Bizonyára tudjátok, hogy evangélizációra készülünk, és ha Isten éltet bennünket, akkor ma este megkezdődik a gyülekezetben szokásos őszi evangélizációs hét. Azt is elmondom őszintén, hogy nagyon kevés gyülekezetben van evangélizáció. Ennek egyik oka, hogy sokan úgy vélik, hogy a gyülekezeti evangélizáció ideje már lejárt. Ennek két okát vélik felfedezni és hirdetik is. Az egyik az, hogy most már nem arra kell várnunk, hogy emberek templomba jöjjenek, hanem ki kell menni az emberekhez és beszélni nekik Jézus Krisztusról. A másik ok az: úgysem jönnek mások, csak a gyülekezeti tagok evangélizációra. Nem érjük el azt a réteget, akit tulajdonképpen az evangélizációval el kellene érniük.

Amikor az evangélizáció előtt ezen gondolkoztam, elolvastam, hogy mi lesz hétvégén az ige, kértem az Urat, hogy miről kellene itt a gyülekezetben szólni az igéből. Akkor felragyogott nekem ennek a királynak az élete és néhány olyan üzenete a felolvasott igének, ami válasz az előbbi kérdésekre, kétegyekre, válasz nagyon sokak pesszimizmusára, és bátorítás arra, hogy mi valóban imádságos szívvel készüljünk és várjuk a keresztről szóló üzenetet itt minden este 6 órai kezdettel.

Az a megdöbbenő ebben az igében először is, hogy Asa olyan király volt, aki az Úr útján járt, aki szerette Istenét, és igyekezett tökéletesen járni Istené előtt. Ezt a Krónikák második könyvének a 14. fejezetében szépen lehet olvasni, amikor Asa egy csata előtt az Úrhoz imádkozik. Elismeri Istennek a nagyságát, erejét, fenségét, dicsőségét. Bevallja, hogy Ő nélküle senkik és

semmik vagyunk, s ezért segítségül hívják az Ő nevét. Győzelmet is aratnak, mert akik az Úrtól kérnek, azoknak ami javukra válik, meg is fogják kapni.

Akkor egy különös dolgot olvasunk a Krónikák könyve 15. fejezetében: ezek után Azáriást az Obed fiát felindította az Isten Lelke, aki Asa elé lépett és mondta... — tehát nem egy hitetlen ember elé lép Isten igéje, hanem azt lehet mondani, hogy egy mélyen hívő, odaszánt életű ember elé lép az Isten prófétája. Mert Isten Lelke felindította Azáriást, az Obed fiát, és egy másik igéből tudjuk, hogy Obedet is, az édesapát is, csak nem tudjuk, hogy mit mondott Asának, de ő is prófétált neki. Azért, mert az evangelizációban Isten újból oda akar állni még a hívők elé is. Elém és eléd akar állni Isten.

Éppen azért, mert a Szentírásból azt a nagyon boldog üzenetet vehetjük ki, hogy nekünk mindig szükségünk van az Úr kijelentésére, mert még mindig mehetünk előbbre a bűnbánat és a megszentelődés útján. Tulajdonképpen az evangélizáció is ezért van.

Arra, hogy ki kell menni, azt szoktam válaszolni: remélem, hogy gyülekezetünk tagjai ki is mennek, ott vannak a világban. Mindjárt elhagyjuk a templomot. Hétfőn reggel sokan indulnak el iskolába, egyetemre, munkába... Kimennek, és ott vannak a házban, ahol laknak, a boltban, a szomszédok között. Kinn vagyunk a világban.

Sokan azt gondolják: az utcákra, a terekre kell menni. De ott már a szekták vannak. Az embereknek elégük van abból, hogy nyomják a kezükbe a prospektust, a hívogatást, az ajánlatokat, a reklámszövegeket. Jönnek a szekták: jön a világvége, az ítélet... Jönnek a különböző ajánlatok, vallások, és nekünk is oda lehet állni, de én vallom, hogy úgy, ahogy ebben a templomban évtizedekig történt, ahogy Isten 75 éven keresztül munkálta, hogy akit Ő el akart érni, azt elérte. Aki akart, az megtalálta ezt a templomot, bejött és hallgatta az ígét, amely újjászülte új életre, és megtartotta az új életben.

Nagyon komoly dolog, ami az igében van, mert nekünk, gyülekezeti tagoknak is szükségünk van az evangélizációra. Azt jelenti: Isten újból elénk akar lépni. Újból van valami mondanivalója, mint ahogy az Újszövetségben mondja Jézus Simonnak: Simon, van valami mondanivalóm neked. Erre azt mondja Simon: Mester, mondd! Nekünk hívőknek ez a dolgunk, hogy evangélizáción csak ezt tudjuk mondani: Uram, mondd!

Pál apostollal együtt valljuk, hogy nem mondjuk, hogy már elértük, vagy hogy már tökéletesek volnánk. Mert még mindig mehetünk a bűnbánat és a megszentelődés útján előre. Asa élete erre nagyon szép példa. Egy Isten-hívő, Istenben bízó király, aki elé odaáll Azáriás próféta, Obed fia, mert Isten Lelke felindította, és prófétál neki, aminek Asa életében hallatlanul jó és áldott következményei lesznek.

Szomorú voltam, amikor egyszer hívtam egy komoly hívő, szolgálatban levő testvért evangélizációra. A következőt válaszolta: „Tiszteletes úr, nekem már nem tudnak újat mondani.” Szomorú voltam, mert érdekes, hogy mi,

akik Isten ígését évtizedek óta tanulmányozzuk, nekünk még mindig tud újat mondani. Még mindig valljuk az énekekkel, hogy e régi hír örökre új. Új és új üzenete van a számunkra. Ilyet mi sem mondhatunk, akik talán évtizedek óta járjuk a keskeny utat, hogy nekem már nem tudnak újat mondani. Asának tudott újat mondani Isten. Tudta előbbre vinni a még nagyobb bűnbánat, megszentelődés és hálaáldozatnak az útján. Mert nem értük el, és nem mondjuk, hogy már tökéletesek volnánk, de egyet cselekszünk: célegyenest igyekszünk a Jézus Krisztusnak, onnan felülről való elhívása jutalmára.

Aztán nézzük meg, mit is prófétált Azáriás, mit mondott Asának? (A kettészakadt országban vagyunk. Tehát Asa a déli részen két törzs felett uralkodik. Az északi tíz törzs pedig, Izrael néven, egy Isten nélkül élő királynak a vezetése alatt van.)

Tudjátok, hogy mit prédikál, és a 2Krónikák könyvében oda van írva: „Sok ideje, hogy Izrael az igaz Isten nélkül, tanító pap nélkül, törvény nélkül van. Ha megtért volna az Úrhoz az ő nyomorúságában, megtalálták volna azok, akik Őt keresik.”

Tulajdonképpen egy déli királynak az északi országrész problémájáról beszél az ige. Ha megtértek volna, megtalálták volna az Urat. És Asa erre mit tesz? Nem azt mondja: igazad van, az északi országrész valóban hitetlen, istentelen, valóban bálványimádó... Hanem Asa erre megbátorodik, és elkezd elpusztítani Júda és Benjámín földjéről (tehát az ő országrészéből) a bálványokat, és megújítja az Úr oltárát.

Egyik kedves testvérünk, aki néhány hónapja ment a mennyei hazába, nagyon sok áldott szolgálata volt, és gyönyörű evangéliumi verseket írt, azt szokta nekem mondani — amikor még találkoztunk és sokat tudtunk beszélgetni —: tudod, nem minden ige rólunk szól, de minden ige nekünk szól. Ezt nagyon „elraktároztam”, mert Asa valóban olyan ígét kap, ami nem róla szól. Mégis olyan ígét kap, ami neki szól. Lehet, hogy a hitben járó emberek az evangélizáción nem azt fogják kapni, hogy higgy! — mert az Úr tudja, hogy már hiszel, hanem lehet, hogy azt fogják kapni: mutasd meg a te hitedet a te cselekedeteidből.

Értjük, hogy mit akar Isten velünk az evangélizációban? A hitetlennel persze azt, hogy higgyen, kezdjen el hinni, bízsa magát az élő Istenre. És aki már újjászületett és megkapta a hitnek az ajándékát, arra meg mi vonatkozik? Az, hogy amit hiszel, abból fakadjanak Istennek tetsző cselekedetek. És Asa erre nagyon szép példa. Figyeljük meg.

Az északi országrészről beszél neki Isten, ő meg magára érti, vonatkoztatja, és nekilát, hogy az országban — aztán a családjában, kiirtsa a bálványokat.

Miről szól az evangélizáció? Arról, hogy Isten népe, aki az Úrral is jár, kezdje el megtisztítani magát. Itt énekeltük az előbb: Tisztítsd meg szíved, Jeruzsálem népe. Nem járhatsz folyvást annyi undokságban. És Asa szétnéz az országban, és látja a bálványokat, és azt mondja: ez az Istennek nem tet-

szik. Ki kell irtani, le kell rombolni, ki kell dobni, össze kell törni. Mondjátok meg, hogy ki az közülünk, becsületesek legyünk, akinek az Isten igéje nem mondja ma azt: a te életedben mit kellene lerombolni, mit kellene helyreállítani, hogyan és miből kellene tisztulni, mit kellene rendezni, hogyan kellene elvenni újból az Úr bocsánatát. — Mert Asának ezt mondja az ige.

Nagy kérdés az életünkben: nemcsak az a nagy kérdés, hogy hiszek-e? Hanem az, hogy a hitemből fakadnak-e az Úrnak tetsző cselekedetek?

Mondok egy néhány példát erre, hogy mire gondolok. Egyszer a gyülekezetünkben valaki egy esti bűnbánati alkalmon Jézus Krisztus keresztye ragyogásában indult el a keskeny úton. Másnap elmentem hozzá és azt mondtam neki: menjünk le a pincébe, és azt a hordó bort hozzuk fel, és öntsük ki. Nagyra kerekedett a szeme és pocséklásnak gondolta. Nem, ne legyen kísértés. Ha valaki meghallotta Isten igéjét, akkor kezdjen hozzá annak, amit ki kell önteni, amit ki kell dobni.

Emlékszem egy kedves asszonyra az egyik evangélizáción, aki odajött hozzám és azt mondta: megértettem az ígét, úgy látszik ma este az anyósomnak vinnem kell egy tányér süteményt. Tudniillik nem volt jó viszonyban az anyósával, és őt erre indította Isten igéje.

Az evangélizáció mindenkit arra kell indítson: térj meg! Újból szánd oda az életedet. Hogy ami visszaszállingózott, visszánőtt, amit visszavettél, azt újból és újból állandó lelki harcban számold fel, irtsd ki. Tisztulj meg! — Ezt akarja az Úr. És Asa csodálatosan hozzákezd a bálványok kiirtásának, felszámolásának.

A másik, amiben erősíti az ige Asát, az a csüggedés. Azt mondja Isten igéje neki Azáriás prófétán keresztül: „Ti azért bátorságosok legyetek, kezeiteket le ne eresszétek, mert a ti munkátoknak jutalma van.” — Isten nagyon jól tudja, hogy a hívó is elcsügged. Meglankad. Hogy mondja Ézsaiás? „Meggáradnak, meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is.”

Igen, mi is, akik hitben járunk, feltehetjük és feltesszük sokszor a kérdést: vajon van-e értelme sok bizonyágtételünknek, hívogatásunknak, sok-sok imádságunknak? És jön Isten igéje. Odaáll Azáriás Asa elé, és azt mondja: ti azért bátorságosak legyetek, kezeiteket le ne eresszétek (feltartott kézzel imádkoztak annakidején), mert a ti munkátoknak van értelme. — Mintha megszólalna az 1Korinthus 15,58: a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

Miért van evangélizáció? Szól a hívóknak az evangélizáció? Hogyne szólna! Mert sok hívó megcsügged, ellankad, elfárad, lelassul, langyosodik. Isten pedig ezt nem szereti. Azt mondja: legyél vagy hideg, vagy hév, de ne langyos, mert kiköplek a számból!

Isten azt szeretné, ha a hívóknak ezen a héten úgy szólna az evangélizáció, hogy újból megbátorodjanak. Mire? A rendrakásra. Asa nekikezd — nagyon szép, ahogy olvassuk, hogy az országban kiirtja a bálványokat, és utána, ami nehezebb: az anyjának a bálványát is lerontja. Valószínű nagyanyja

lehetett ez, mert Asának korán meghalt az anyja és a nagymama nevelte, azért mondja a Biblia: anyja. Egy óriási Asera bálványt húz fel Maaka, az anyja.

Azt mondja ez a király: a családomban is rendet kell raknom. Valószínűleg szeretettel, de az Úr iránti engedelmességgel, és zéró toleranciával nekikezd, hogy a saját anyja életében felszámolja a bálványt.

Képzeljétek el, ha azt mondták volna az országban: persze, az országban rendet akar rakni, de a családjában nem, ott megtűri a bálványt. Ők együtt laktak, egy palotában éltek, és nem tűrhette meg a király még a nagymama életében sem a bálványt.

Miért szól hozzánk Isten igéje a Golgota keresztről? Mert olyan jó, hogy egész héten minden este Jézus Krisztus keresztre lesz a középpontban. A megfeszített és feltámadott Krisztus. Az lesz az üzenete mindig az igének, hogy miről beszél nekünk a kereszt ma. Jó, hogy erről beszél nekünk a kereszt. Jézus Krisztus mindvégig kitartott, engedelmes volt halálig, mégpedig a keresztfának haláláig. — Akkor tarts ki te is, legyél engedelmes te is. Akkor állj ellene a kísértésnek te is! Akkor menj oda és kérd: mossál meg engem, moss meg, Uram, jól ismered te minden utam. — Adja az Úr, hogy így legyen!

És a harmadik, amiről legyen szó, az az, hogy mire indítja az ige Asát? És áldozának az Úrnak azon a napon a nyert zsákmányból 700 ökörrel, és 7000 juhval. — Valami elképesztő, hatalmas áldozat. A királytól kitelt. Mert az Ószövetség népe úgy gondolkozott, hogy Istent ki kell engesztelni. Ezért vitték a 700 ökröt és 7000 juhot.

Mire indítson téged az evangelizáció? Nekünk nem kell 700 ökröt és 7000 juhot vinni. Nem is tehetnénk ilyet. De olyan jó, hogy a kereszt pont erről beszél. Ezt nem kell vinni. Mi az, amit vihetünk mi, az újszövetség népe, Jézus megváltott gyermekei?

Hadd fogalmazzam meg így, egy mondatban: Indítson minden hívőt az evangelizáció arra, hogy több odaszánást, több hálát tanúsítson Jézus iránt.

És ez nem feladatunk? Nem lehetőségünk? Ez nem kötelességünk?

Szeretem azt a halleluja éneket, amely így kezdődik: Több szentséget árasz, több lelkesedést, több könnyet a bűnért, több béketúrést. Több hitet Uramban, több megnyugovást. — Asa erre bátorodik meg. Amit lerombolt, ahelyett valamit felépítsen. Tudniillik nem elég valamit lerombolni, Asa nem azt mondta, hogy ez a platz üresen áll, hanem az Úr oltárát ismét felépítették.

A kettő együtt nem megy. Vagy a Baál oltára, vagy az Úr oltára. Vagy az egyikben gyönyörködik a szíved, vagy a másikban. Vagy az egyik előtt hódolsz, vagy a másik előtt. Asa felfedezi az ige hatására — és ez olyan jó, hogy Asa erről nem magától jön rá. Nem úgy kell fel egy reggel, hogy most már eldöntöm, hogy leromboljuk a bálványokat. Jó ebben az igében azt látni, hogy ezt csak az Isten igéje végzi el a szívében.

Odaállt Azáriás elé a próféta — ezzel kezdődött az ige —, mert Isten Lelke felindította, és csak az Úrtól küldött ige kész és képes arra, hogy bennünket hitben való, az Úrnak tetsző cselekedetekre indítson, ösztökéljen.

Miről szól tehát az evangélizáció? Erről.

Aki úgy jön be a templomba, hogy még semmit nem tud, semmit nem ismer az Úr útjáról, annak felragyogjon a Krisztus. Annak felragyogjon a Golgota keresztye. Annak felragyogjon az, hogy Jézus Krisztus engesztelő áldozat a mi bűneinkért, és kezdjen el hinni. Akik pedig hisznek, mert már felragyogott nekik a Krisztus, azok pedig még több lelkesedéssel, még több oda-szánással és még több hálával forduljanak a felé a Megváltó felé, aki hagyta magát odaszegezni a Golgota keresztyére, mert szerette az övéit, mindvégig szerette őket. És az övéinek üdvösséget és örök életet, mennyei hajlékot készített.

Így hallgassuk minden este a keresztről szóló beszédet, amely bolondság ma is azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik megtartatunk, Istennek ereje. Indítson a keresztről való beszéd arra, hogy mi is olyan életet éljünk, ahogy Pál apostol kéri az egyik gyülekezetet: „éljete méltón az Úrhoz, teljes tetszésére.”

Bűnbánattal megtisztulva, örömmel megszabadulva, a Megváltót magasztalva.

Énekeljük a 688,6-7 versét.

Új teremtés vagy, vetkezd le a régít!
Ördög ha üldöz, e világ ha rémít,
Csak meg ne hátrálj, maradj meg az újban,
Véled az Úr van!

Tisztítsd meg szíved, Krisztus szent egyháza,
Öt temiattad pogány ne gyalázza!
S hogy légy az Úrnak szent papsága, népe,
Újulj meg végre!

Imádkozzunk!

Köszönjük az ígét, drága Urunk. Magasztalunk azért, hogy úgy szólsz ma is, ahogy régen szóltál. Ugyanazokban a bűnökben jár a nép ma is, mint abban az időben, Asa király idejében.

Köszönjük, hogy nálad sincs változás vagy változásnak árnyéka. Ugyanazzal a kegyelemmel, szeretettel, szándékkal hajolsz le hozzánk is.

Köszönjük, hogy tovább akarod vinni a hívőket is a megszentelődés útján.

Bocsásd meg, ha úgy gondoljuk, hogy nekünk már nem tudnak újat mondani. Bocsásd meg, ha úgy gondoljuk, hogy nem nekünk szól az evangélizá-

ció. Jó újból inni a tejnek az italát, Urunk, és jó újból visszaemlékezni, hogy egykor mi is a világ folyása szerint éltünk és jártunk sokan.

De könyörülj meg azokon, akik a héten úgy vannak itt, hogy még mindig a világ folyása szerint és a világ szerelmében élve élik életüket. Könyörülj meg, Urunk, hogy igéd ne szóljon hiába.

Készítsd el estéről-estére az üzenetet. Áldd meg igehirdető testvérünket, hogy minden este el tudja mondani a reá bízott szolgálatot. Kérünk, ne csak fülünkig jusson el, hanem a szívig. Hadd tudjuk boldogan nézni a Golgota keresztjét, szemlélni az igéből.

Köszönjük, hogy nem testi szemmel kell néznünk, hanem az ige állítja eléink azt a keresztet, amely áll elmúlás és rom felett, amelyről valljuk, hogy áldássá lesz ott az átok, megbékéltet a kereszt.

Könyörgünk hozzád, drága Urunk, hadd legyenek nagy kibékülések veled, a megsértett Atyával, az elhagyott Istennel. Te, aki aláhajoltál és alant voltak örökkévaló karjaid, engedd, hogy mi is ki tudjuk nyomorult karunkat nyújtani, és hű Jézusunk kezébe tenni kezünket, hogy vezessen a boldog cél, mennyei hazánk felé e földi léten, vándorúton át.

Köszönjük az elkészített alkalmat, a kegyelmi időt.

Magasztalunk, hogy megtartottad e föld életét, ahol olyan sok nyomorúság, vizsály, támadás, ellenségeskedés van.

Könyörülj meg, Urunk, országunk vezetőin, egyházunk elöljáróin, hogy te szerinted bölcsen cselekedjenek, tegyék a dolgukat, határozottak legyenek, téged féljenek, téged kövessenek.

Áldd meg, Urunk, gyermekeinket, fiataljainkat.

Kérünk téged a munkába sietőkért, a betegekért, megfáradtakért, elcsüggedtekért, hitükben megingókért.

Könyörgünk, hogy igéd erősítsen bennünket és bátorítson bennünket szent harcra, drága küzdelemre, ahol te vagy a fővezér, Úr Jézus Krisztus, és ahol te vagy a minden mindenekben.

Köszönjük, hogy meghallgatod a könyörgésünket, amit csendben mondunk el előtted.

Ámen.